

Stadens Grund men udenfor Fæstningsværkerne fri for alle, der ifølge de nugældende almindelige Anordninger ere kvalificerede til at vinde Borgerskab som Bagermestere. Ved en saadan Foranstaltning, mod hvilke der, ifølge de ovenforberorte tidligere Tilkjendegivelse af Lovgiveren, ikke med Villighed af Bagerlauget kan klages, vilde der deels fremkaldes en gavnlig Concurrence, deels herved aabnes Afgang for de Bagersvende, der bestidde den dertil fornødne Duellighed og Capital, til at komme i selvstændig Virksomhed, og om det end maatte ønskes, at der allerede nu kunde skaffes Svendene i Hovedstaden en større Frihed i saa Henseende, vil der dog allerede ved de nævnte tvende Foranstalter være vundet ikke ubetydeligt for denne Klasse.

Formanden: Vi gaae dernæst over til den Forespørgsel, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns 4de District (Rothe) agter at stille til Cultusministeren. Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Rothe: Efter de Forhandlinger, som for saa Dage siden have fundet Sted om det Forsamlingen forelagte Lovudkast om fremmede mosaiske Troesbekjenderes Afgang til at tage Dphold her i Riget, kunde det synes overflødig at erindre den ærede Forsamling om de Bestemmelser, som indeholdes i Grundloven i §§ 84 og 83. Men jeg skal dog tillade mig, da det er det Udgangspunkt, hvorfra jeg gaaer ud, at gjøre opmærksom paa, at det i § 84 hedder: „Ingen kan paa Grund af sin Troesbekjendelse berøves Afgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder,“ § 83 siger: „de fra Folkekirken afvigende Troesfamfunds Forhold ordnes nærmere ved en Lov.“ Overensstemmende med den Maade, hvorpaa jeg, og jeg troer flere, opfatte disse Bestemmelser, maa den Frihed, som tilstiftes i Grundlovens § 84, være traadt i fuld Kraft samtidigt med denne Lov selv, og andre ældre Lovbestemmelser, som staae i Strid dermed, maae derved eo ipso være ophævede uden Hensyn til, hvorvidt de organiske Love, paa hvilke der hentydes i Grundlovens § 83, allerede maatte være emanerede eller ikke. Følgen deraf kunde være, at der vilde indtræde en Tid, i hvilken

den fulde, tildeels uregulerede og ubegrændsede Frihed, som tilstaaes i § 84, stod fast, uden at derimod de nærmere regulerende Bestemmelser, som i flere Henseender, i Overensstemmelse med Grundloven, ansees nødvendige, vare emanerede; men jeg skjønner ikke, at dette kunde have nogen anden Følge, end at Ministeriet, forsaavidt det maatte ansee dette for misligt, maatte saa meget som muligt søge at forfærte denne Tid, enten ved at forelægge Forsamlingen her saasnart som muligt de fornødne Lovudkast, eller, dersom Sagen ikke kunde taale Udsættelse, ved at afgjøre den ved provisoriske Bestemmelser. Paa en saadan Maade forekommer det imidlertid ikke mig, at den ærede Cultusminister har opfattet denne Sag; thi naar vi see hen til Departementstidenden for 1850 Nr. 5, finde vi, at det i Præmisserne til en af Cultusministeriet udvirket allerhøieste Resolution er udtalt, at Ministeriet ikke skjønner, „at Grundloven ubetinget og umiddelbart skulde have ophævet alle de i den tidligere Lovgivning givne Bestemmelser om de til disse (fra Folkekirken afvigende) Troesfamfund hørende Personers Retsforhold i kirkelig eller religiøs Henseende.“ Ligesom det paa samme Sted senere hen, hvor der spørges om den Religion, hvori Børn, som ere avlede i et blandet Ægtekab, skulde opdrages, hedder „at Ministeriet fandt, at den Betingelse, (nemlig at Forældrene, førend Ægtekabet blev indgaaet, skulde forpligte sig til at opdrage de Børn, som maatte avles, i den evangelisk-lutheriske Religion), maatte bibeholdes, efter som der i denne Henseende ikke udtrykkeligt eller antydende er gjort nogen Forandring i det hidtil Bestaaende ved Grundlovens Bestemmelse“. I Genhold til denne Anskuelse har den ærede Cultusminister udvirket den allerhøieste Resolution af 17de December forrige Aar, hvori det, som allerede tidligere er omtalt her i Salen, er bestemt, at, naar en Person af Folkekirken vil indgaae Ægtekab med en Person af den mosaiske Tro, saa skulde de, førend Ægtekabet fuldbyrdes, forpligte sig til at opdrage de Børn, som i Ægtekabet maatte avles, i den evangelisk-lutheriske Religion. I Anledning af denne Resolution har jeg, saaledes som jeg allerede tidligere har havt Lei-